kurtuluş YOLU
★ halk gazetesi ★

15 KURUŞ
17 Ocak 1969
YIL: 1 SAYI: 4

KAZAN KAYNIYOR...

Olayların bilhassa yaratılmış olması artık önemli değildir. Hareketlere kendi sorunlarının çözümü için katılan onbinler, olanları yakından izleyen yüzbinler vardır. Önemli olan çözüm yolu yani iktidar mücadelesinde birleşilmesi ve kavganın bu yolda sürdürülmesinin sağlanmasıdır.

Türkiye 1969 yılına gerçekten değişik bir çevreyle girdi. Bir çok insan olanlardan sonra yeniden düşünmeye başladı.

Neler oldu son günlerde:

Amerikanın Ankara büyükelçisi — insan kasabı — Komer, Orta Doğu Üniversitesini ziyaret etti ve yurtsever öğrenciler kendisini anlayacağı bir dilde karşıladılar. Olaylar gelişti, Üniversite kapandı. Ama danıştay uygulamayı durdurdu.

Edebiyat Fakültesinde asistan Oya Sencer'in tezi kabul edilmedi. Öğrenciler bu yüzden boykot ve işgal yaptılar. Üniversite geçici bir süre için kapatıldı.

Siyasal Bilgiler Fakültesinde komondolarla devrimci öğrenciler çatıştılar. Yaralananlar oldu.

[illegible] lar saldırdı. Fakülte 3 gün kapatıldı.

Yüksek Öğretmen Okulu öğrencileri —Çapa—, okul içinde devrimci öğrencilere yapılan baskıyı ve eğitim düzenini protesto ettiler ve yürüyüş yaptılar.

İmam Hatip Okulu talebeleri bozuk yemekleri protesto için boykot yaptılar.

TÖS İstanbul Şubesi eğitim düzenini ve Malatya valisinin öğretmenlere karşı olan tutumunu protesto ettiler ve miting, yürüyüş yaptılar.

Erzurumda, 5 aydır ödeneklerini alamayan öğretmenler miting ve yürüyüş yaparak bozuk eğitim düzenini yerdiler.

Samsunda köylüler sularını kesen D. S. İ. Müdür ve şeflerini köyden dışarı attılar ve kendi sularına tekrar el koydular. Köy girişinde kadın erkek nöbet tutup köye kimseyi sokmuyorlar.

Adanada köylüler Genel Meclisini bastılar. Sebep, toprak davalarının senelerdir halledilememiş olması. Daha sonra A.P. il merkezine yürüdüler ve A.P. li encümen üyesini dövdüler. Köylülerin silahlı olması dikkati çekti.

Türkiyede ilk defa bir sinemada grev yapılıyor. Yeni Sinemada 19 işçi işçi hakkı tanımıyan patrona karşı direniyor.

Deniz Nakliyat Şirketinin gemilerinde 1750 işçi grev yapıyor. Bütün gemiler limanlarda. Grevin ihracata etkisi hissedilir şekilde artıyor.

Teksif Sendikası Sümerbankın 25 işyerinde 30789 işçi için grev kararı aldı. Buna karşılık Sümerbank Lokavt kararı alarak, işçilerin grev hakkını etkisiz bırakarak bu arada özel sektördeki tıkanıklığın giderilmesini sağladı.

Singer işçileri fabrikayı işgal ederken polisle çatıştılar. İşveren sarı sendikadan ayrılmak isteyen işçilerden lider olan 7 sini işten atmıştı. Bunun üzerine 300 iş- [illegible] çilere karşı bomba kullandı. İşçiler ve dışarıdaki aileleri polisle «Kahrolsun Amerika. Yaşasın Türk işçileri» nidaları ile kıyasıya döğüştüler. 120 işçi tutuklandı.

Evet 1969 bunları getirdi. Ve bu hareketlere onbinlerce kişi katıldı. Yüzbinler olayları yakından izledi.

Türkiyenin girdiği bu çıkmazın sebebi nedir? Bu sorunun cevabı hareketlere katılan veya katılmayan herkes tarafından mutlaka düşünülmeli ve bulunmalıdır.

Bizim görüşümüz şudur:

Türkiye 1.5 yıldır bir ekonomik sıkıntının içine girmiştir. Son fiyat artışları ve zamlar krizin yeni belirtileridir. Krizin sebebi son tahlilde bugünkü özel teşebbüscü düzendir. Sıkıntıların artmasının halk kitleleri üzerinde yapacağı etki ise bellidir. Amerika ve zenginlerden yana iktidarın gerçek yüzü meydana daha iyi çıkacaktır. Fakir fukara halk anyayı konyayı daha iyi anlayacaktır. Dolayısıyla ekonomik kriz beraberinde siyasi krizi de getirmiş-

Devamı 4. de

BAŞYAZI

SOYGUNCULAR

ALİ RIZA GÜNEY

Başlığı okuyunca, sakın, vatandaşı bunalıma sürükliyen bu bozuk düzeni protesto için değil de, kendi kişisel çıkarlarını çözmek için dağa çıkmış eli silâhlı, başı külâhlı, kaytan bıyıklı yiğit fakat bilinçsiz Anadolu çocuklarından bahsedeceğim sanılmasın. Onlar şimdilik doğuda, başı dumanlı mor dağların vahşi kayalıkları arasında inatçı dağ keçileri gibi dolaşmaktadırlar. Gecelerin içinden gözleri çakmak çakmak fırlarlar, yol keser, fakir zengin demeden rasladıklarını soyarlar. Sükan onların peşindedir. Adım adım takip ettirir, birer yaban keçisiymişler gibi avlatır. Sonra da, (Türkiye huzur içindedir). der.

Hayır ,onlardan değil, onların bu hale gelmesine sebep olan kravatlı şehir eşkiyalarından bahsedeceğim. Bunlar güpegündüz iş görürler.

Medenidirler. Villâlarda otururlar. Maroken koltuklu sıcacık yazıhaneleri vardır. Yüzleri güleç mi güleçtir. Parayı öylesine ustaca silah gibi kullanırlar ki değme gangsterler bile korkup sineler. Şirket adı ile, bir kolu Vaşington'da, bir kolu Ankara'da çeteler kurmuşlardır. Çetelerin binlerce ayağı Anadoluyu ezerek dolaşır. Gazeteler, radyolar, bankalar emirlerine amadedir. Biz onları bazan fabrikatör, bazan tüccar, çok defa da hem fabrikatör hem tüccar büyük toprak sahibi olarak karşımızda buluruz. Elleri altında şeytana pabucu ters giydirecek uzmanlar çalışır. Bu sıfatlarla itibarları çoktur. Seçimlerin yolu kasalarından geçtiği için başbakanlar bile bunları görünce şapkalarını çıkarıp selâm verirler. Soygunları kanunidir. Her biri ayrı ayrı dallarda, aynı yolla insan emeğini paraya çevirip kasalarına doldururlar.

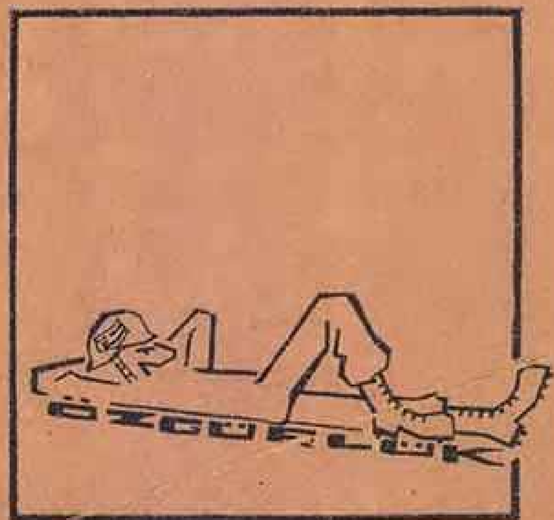
Bu yazıda hepsinden değil, her yıl olduğu gibi Ege'de başlayıp Karadeniz'de biten bir soygunu bu yıl da yönetecek olan küçük, 91 firmalık bir bölümünden, sırası geldiği için bahsedeceğim. Bunlar tütün üzerinde iş görürler. Tütün üreticisinin kuru tütün yaprağı haline gelmiş emeğini ve alın terini talan ederler. Talanlarını neşteleyip ortaya sereceğim; eski bir üretici olarak iyi tanırım çünkü bunları.

Türkiyemizde tütün 300 yıldan beri üretilmektedir. Tarımsal, sosyal ve ekonomik hayatımızda yeri çok önemlidir. Her yıl ortalama 150 milyon kilo tütün yaprağı arzedilir piyasaya. İhracatımızın %30 unu sağlar. İzmir'den Van'a, Samsundan Hatay'a 45 ilde, 45 ilin 222 ilçe-

Devamı 4. de

TÜTÜN PİYASASI AÇILIYOR

Ege'de tütün ekicilerin uyarmak ve bazı aracılar tarafından aldatılmasını önlemek amacıyla Türkiye Tütün İhracatçıları Birliği tarafından yakında kampanya açılacakmış. «Bazı» aracılara Tekel de giriyor mu bilmiyoruz, ama artık mesele halledildi sayılır. Bu birlik üreticiye «gerçek» tütün ihracatçı ve tüccarının ad ve adreslerini bildirecekmiş, bu şekilde üreticinin maddi ve manevi bakımdan güç duruma düşmesini önliyecekmiş. Bu iş bu kadar basitmiş de bunca yıldır neden beklenilmiş, anlamadık doğrusu. Anlayan varsa, anlamayana anlatsın...

YATAR

YAKAR

YANAR

Uzay Fetih Edilirken...

Rezan Özger

Önce içinde canlı olmayan füzeler, sonra kaplumbağa, köpek, maymun taşıyan füzeler, sonra insan taşıyan füzeler dolaştı durdu uzay dediğimiz milyonlarca yıldızın bulunduğu boşlukta. Dünyamız da o yıldızlardan biri aslında. Ona en yakın yıldız da AY. Uzayı fethetme yarışı aydan başladı böylece. Önce resimleri çekildi, etrafında dolaşıldı, sonra içinde insan bulunmayan füzelere yumuşak iniş yaptırdı Ruslar. Şimdi de Amerikalılar içinde üç insan bulunan füzeyi ayın pek yakınına gönderip geri getirmeyi baaşrdılar. Astronotlardan birinin dediğine göre, dünyamız uzaktan mavi zemin üzerinde beyaz bulutlar arasından [illegible] içinde kocaman bir top gibi [illegible]n dünyamıza bulutları yarıp yere inerek ve her şeyi ile yaşayıp, düşünüp duyarak bakacak olursak korkunç bir adaletsizlikle karşılaşıyoruz

Güçlü devletlerin fezayı fethetme yarışına girdikleri asrımızda bir yanda milyarlarca lira sarfıyla gerçekleştirilebilen uzay yolculuklarını, öte yanda açlıktan milyonlarca kişinin ölümünü görüyoruz. Bir yanda ilk defa üç insanı ayın bu kadar yakınına göndermeyi başaran bir ülkeyi öte yanda bu başarının sahibi ülkenin silah tüccarlarının daha çok kar etmesi için güçlü ve kahredici silahlarını yağdırdığı ufacık bir başka ülkenin kocaman insanlarının kahramanca direnişlerini, galibiyetlerini görüyoruz. Aynı güçlü ülkenin kendi topraklarında asırlardır köle diye kullandığı siyah derili insanlarının insanca yaşama mücadeleleri ile egemen sınıfların gücünü çatırdatışlarını duyuyoruz.

Bir yanda güçlü ülkenin uzaydaki son başarısını, öte yanda büyük bir top gibi gözüken dünyada bizim gibi geri kalmış ülkeleri sömürmek için nasıl dümenler çevirdiğini, hak ve hürriyet adına nasıl bütün düşünen kafaları ezmeye çalıştığını görüyoruz. Kendisine kafa tutan ülkeleri hürriyet adına nasıl kan ve ateş yağmuruna tuttuğunu biliyoruz. Ve yine bizim gibi düşünen emekçi kafalarının çoğaldığı, güçlenmeye başladığı ülkelere menfaatlerini kaybedeceği endişesi ile Vietnamdan sonra sıra sizde diye ültimatomlar verdiğini de biliyoruz.

İşte bütün bunlar hep insanlık adına, hürriyet adına, eşitlik ve demokrasi adına yapılıyor. Milyonlarca insana kan kusturuluyor. Bizim gibi bütün geri kalmış ülkeler sömürülerek aya insan göndermek için 240 milyar lira harcanıyor. Türkiye'nin dört milyar açığı bir yana bütçesinin 26 milyar lira olduğu düşünülecek olursa bu ay yolculuğunun dünyaya hele bizim gibi az gelişmiş ülkelere nelere mal olduğu anlaşılabilir. İşte bu şartlar altında ye-

Devamı 4. de

TÜRKİYE'de HALKIMIZ KURTULUŞ YOLUNDA

GENEL GREV

ADNAN ERMİŞ

KAŞIKLA VERİP, SAPIYLA GÖZ ÇIKARTANLAR İŞÇİ BABASI OLURKEN, İŞÇİLERİN ANASI AĞLAMAKTADIR.

İşçilerin büyük bir çoğunluğu kendi meselelerinden uzak kalınca, işçi hakları adına bugüne kadar olduğu gibi mangalda kül bırakmayanlar çoğaldı.

İşçilere bunca hak tanındı teraneleriyle parsa toplayanlar, işçilerin bugün nasıl bir hayatı sürdürdüklerini görünce en azından utanmalıdırlar.

Biz çıkarttık sendikalar kanununu diyenler Amerikada 54, Almanyada 16 iken bizde 1000 in üstünde sendikanın işçilerini bin parçaya böleceklerini bilmiyorlar mıydı?

400.000 çalışabilir insanın işsizlikten beli bükülürken, hayat pahalılığı gün be gün artarken, grevin, sözleşmenin işçiler için kurşunları boşaltılmış silâhlar olduğunu bilmiyorlarmıydı?

İşçilerle, patronların mücadelesinde, kasasıyla, jandarmasıyla ve patronları koruyan kanunlarla patronların daima galip geleceğini bilmiyorlarmıydı?

BİLİYORLARDI! Onun içindir ki; İşçi kanunlarına yukarıda saydığımız aksaklıklara meydan verecek hükümleri koymuşlardır. Peki, hiç böyle laflar etmeseydiler olmaz mıydı?

OLMAZDI! Neden? Ayan beyan DURUM BELLİDİR.

Nasıl ki, bir çocuk 12 inci ayına gel- [illegible] nı a[illegible]ya başlarsa ve de o çocuk RÜŞTÜNE ERDİĞİNDE KENDİ DÜNYASINI KURARSA: ÇAĞIMIZ DA İŞÇİLERİN RÜŞTÜNE ERME ÇAĞIDIR. Bu, işçilerin kendi kanunlarını, kendi düzenlerini KENDİ ELLERİYLE, KENDİ İRADELERİYLE KURACAKLARI ÇAĞDIR.

İşçilerin çalıştıranlara karşı mücadelesinde sendikalar, grev ve toplu sözleşme gibi haklar DEMOKRATİK SİLAHLARIDIR. Bunlar verilse de, verilmese de. ister istemez bu haklar işçiler tarafından kopara kopara mutlaka alınacak haklardır.

İşte bunu çok iyi bildikleri için işçilerin hareketine meydan vermeden, çok süslü laflarla vatan, millet, adalet, eşitlik hürriyet avazeleri arasında işçilerin en ufak bir katkısı olmadan arzı endam ediverir demokratik silahlar.

İşçiler de, yeni haklar almak için bir güven duyuverirler. Nasıl duymasınlar. Radyolar, koca kelli felli oktmuş yazmışlar, sinemalar, konferanslar hep bu güveni verdirmek için çalışır.

Bu baylar şu hususu akıllarından çıkartmamalıdırlar. İŞÇİLER ÜRETİCİDİRLER, LAF DEĞİL, MAL ÜRETİRLER. İŞE BAKARLAR. İşçiler bu güne kadarki uygulamalardan sonra demokratik silahların çakar almaz, kurşunları boşaltılmış sahici değil sahte oyuncak silahlar olduğunu anlamışlardır.

Tam bu günleri yaşıyor Türkiye. İşçiler çıkmazlar içinden kurtulmanın arayışı içinde. Millet meclisinde bu sefer tahterevallinin öteki ucundakiler bir yeni laf atıverdiler.

GENEL GREV

İşte, düşünen birçok kafaları yanıltacak bir söz. Özel teşebbüscü iktidarın milletvekillerinden gelen BOMBA GİBİ BİR LAF. Montajlama ve Ambalajlamada bir hayli mahir olan bu bayların, ambalajlarına aldanmadan. GENEL GRE[illegible] BAKTIĞIMIZDA yeni bir oyuncak silahla karşı karşıya olduğumuzu görmekteyiz.

Genel Grev: İşçilerin, yalnızca ekonomik mücadele ile hayatlarını daha iyiye götürememelerinin sonucunda, yöneticilere ve onların nizamına karşı demokratik bir başkaldırmadır.

Genel Grev: İşçilerin hedefinin iktidara yönelişinin, politik mücadeleye giden kapıları zorlamanın başlangıcıdır.

Genel Grev: işçilerin iradesinde ve kontrolünde olan bir harekettir.

(Devamı 4. sayfada)

DÜŞÜNCE VE YÖNETİM

SÜLEYMAN ÜSTÜN

Bir ülkede yönetim, sosyal ve ekonomik kalkınma, iki sosyal sınıftan birinin öncülüğünde olur. Bu öncülüğü, ya üretim araçlarını elinde bulunduran sermaye sınıfı yapar, ya da her şeyi yaratan, emeğinden başka bir şeyi olmayan emekçi sınıfı yapar.

Önceki yazılarımızda da belirtmeğe çalıştığımız gibi, son zamanlara kadar bu işi, bütün dünyada, sermaye sınıfı yapmış. Emekçi sınıf bu yönetim işinde hiç bir zaman görev alamamıştır. Hatta bu işin, yani devlet yönetiminin, bu sermaye sınıfının tekelinde olduğu kendilerince kabul edilmiş; buna emekçiler de inandırılmıştır. Düne kadar: «Devlet yönetmek kolay mı, bu iş okumuş, zengin kişilerin işidir, biz bu işi nasıl yapabiliriz» diye konuşan ve bu işi gözünde büyüten emekçiler çoğunluktaydı. Bu yüzden de yönetici işi sürekli olarak onların elinde kalmıştır. Fakat bu yönetim dünya insanına beklenilen mutluluğu, hiç bir zaman getirmemiştir. Şimdi herkes bilir ki, bütün dünyada, aç insan sayısı tok insan sayısından çok fazladır. Hatta bunu şöyle etrafımıza baktığımız zaman bile kolaylıkla anlıyabiliriz. Bu durumu köyde, kasabalarda hatta büyük şehirlerde de açıkça görmek her zaman mümkündür. Zira, durumunu kurtaran, tuzu kuru olan, yani insanca yaşıyan insanlar göze batacak kadar azdır. Bu, durumunu kurtaran kişiler de yalnızca yönetimi elinde bulunduran sermaye sınıfına dahil kişilerdir. Diğerleri, yani emekçi olan, yönetime katılmayan geniş halk kitleleri de yoksulluk içindedir. Onların durumlarının değişip, düzeleceğini gösteren belirtiler de yoktur.

Bu yüzden durum değişmektedir. Emekçi sınıf kendi durumunun başkaları tarafından düzeltilemiyeceğini kavramaktadır. «Bu iş zor iştir, biz bunu yapamayız» yargısı da yıkılmakta, aksine «bu işi ancak biz yapabiliriz, her şeyi biz yapıyoruz da bunu niçin yapamıyacakmışız» görüşü yaygınlaşmaktadır. Bu görüşe varan insanların sayısı her geçen gü[illegible] büyük ölçüde çoğalmaktadır. Hatta b[illegible] görüşe varıp bunu tam benimsiyen ülkelerde de yönetim bir bir emekçilerin eline geçmektedir.

(DEVAMI 4 DE)

DÜNYA'da HALKLAR KURTULUŞ YOLUNDA

BİLEN KAZANIYOR

MINU INKAYA

Başkan Conson 20 Ocak, 1969'ta Amerika Birleşik Devletleri başkanlığından çekilecek. İki yıl öncesine kadar zart zurt öten başkanın, son zamanlarda sesi cılız çıkar oldu. Vietnam savaşının Amerika yönünden başarısızlığı hergün biraz daha duyuluyor halklar tarafından. Ve Amerikan oyununa gelmiş nice halklar ibretle, saygıyla, kıvançla izliyorlar Vietnam Savaşını.

Amerika bugün Paris,te barış görüşmeleri için çaba sarfediyor. Barış görüşmelerini neden istediği malum! Vietnam Savaşının artık Amerikan toplumuna kazandırdığı kar - İşsizliğin halli, savaş sanayiinin gelişmesi, vb., - uğradığı ziyanı örtmeye yeterli değil. Yoksa 200.000 kişinin - Amerikan askeri - üzerinde zayiatı varmış, dünya halkları ateş püskürüyormuş, umurunda bile değil! Amerika çok zengin, çok kuvvetli ve çok kudretli bir devlet. İlk defa olarak tarihinde, Kore savaşında galip gelmedi. Dikkat edilsin, yenildi demiyorum çünkü Korede Amerika kelime anlamıyla yenilmedi, ama galip te gelmedi! Yakın zamana kadar savaşlarda taraflar ya kazanır ya da kaybederlerdi. Kore savaşından sonra ikinci defa olmak üzere, Amerika bir savaşı kazanamıyacağını anladı. Yani artık Vietnam iyi gelir getiren bir yatırım alanı degil - kâr yüzdesi belirli bir seviyenin altına inince Amerika barış masasına oturur; bol caka satar ama oturur!

Dünya halkları Amerika kaybetti diye sevinmesinler. Bu Vietnamdaki durumu yanlış teşhis etmek olur. Amerika henüz savaşları kaybetmiyecek kadar kuvvetli, ama artık kazanacak kadar kuvvetli değil. Halklar Vietnamlıların Amerikayı pes ettirdiklerine sevinsinler.

Amerika şimdi yeni savaş alanları, yani kâr alanları aramaya çıkacak. Uygun bir savaş alanının Ortadoğu olabileceği bütün dünya basını tarafından söyleniyor. Bir sabah uyanıp ta Ortadoğuda herhangi bir ülkede «dünya barışı» uğruna Amerikan askerinin ateş yağdırdığını okursak hiç şaşmayalım. Sadece şimdiden gözlerimizi dört açıp iyi takip edelim olayları. Acaba nerelerde iktidarlar sert tedbirler alıyor, acaba hangi ülkelerde huzursuzluk var ve artıyor, acaba hangi ülkelerin iktidarları «aşırı cereyanların» varlığından hatta tehlikesinden umacı varmışcasına bağırıp duruyor? Ortadoğuda bu tariflere uyan bir ülke varsa, düşünelim azıcık gene! Amerika bu ülke veya ülkelerin dostu mu değil mi? Ve eğer bu sualin cevabı evet ise, işte o zaman artık Amerikanın yeni savaş alanı veya alanlarını tesbit ettik sayılırız!

PARİS GÖRÜŞMELERİ

Vietnamın kaderini tayin edecek görüşmeler Pariste kaplumbağa hızıyla ilerliyor. Kuzey Vietnam bugüne kadar hiç taviz vermedi, vereceğe de benzemiyor. Amerika kuzeyi bombalamayı kesmedikçe görüşmeye gelmiyeceğini söyledi. Altı ay tartışıldı duruldu, sonunda Amerika kuzeyi bombalamayı durdurdu. Hem bombalamayı durdurdu, hem de Ulusal Kurtuluş Cephesinin barış görüşmelerine katılmasına razı oldu. Bu sefer, pek arayan soran olmamasına rağmen, Saygon hükümeti de Parise kalktı geldi. Halbuki 19/12/968 tarihli gazetelerde şöyle bir haber vardı: «Saygon, Viyetkong ile masaya oturmamakta ısrar ediyor.» Neyse,olur bu kadarı artık! Burjuva politikasında bugün hayır yarın evet demek olağan olmalı gayrı! Hikaye burada bitmiyor çünkü görüşmelere bir türlü başlanamadı. Neden mi? Efendim, Saygon hükümeti masa beğenemiyormuş! Şu Saygondan gelenler de çok şakacı vallahi. Bu şakacı adamlar diyorlarmış ki «biz Ulusal Kurtuluş Cephesini muhatab almıyoruz, onlarla değil kuzey Vietnam hükümeti ile masaya otururuz.» Masa uzmanları bu sorunu nasıl çözeceklerini düşüne dursunlar, biz Vietnamdaki son duruma bir göz atalım:

Vietnam Amerikayı pes ettirmiştir. Ulusal Kurtuluş Cephesi, güney Vietnamın dörtte üçüne hakimdir. Daha geçenlerde, güney Vietnamın bir bölgesinde Ulusal Kurtuluş Cephesinin hükümet kurduğu bildirildi. Saygonda meşru hükümet olduğunu iddia edenler ise Amerikan parası, Amerikan silâhı, Amerikan askeri ile ayakta sallanan kuklalardır. Ve bu kuklaların günleri sayılıdır.

PUEBLO OLAYI

Kuzey Kore'nin karasularına casusluk amacıyla sokulan Amerikan savaş gemisi Pueblo, kuzey Koreliler tarafından esir alınmıştı. Amerikalı denizciler, kaptanları başta gelmek üzere, casusluk yapmak için o bölgede bulunduklarını itiraf ettiler, belgeler imzaladılar. Bu belgelerin fotoğrafları bazı Amerikan dergilerinde dahi yayınlandı. Kuzey Kore esirleri Amerikan hükümetinin kendisinden özür dilemesi şartıyla affedeceğini bildirdi. İşte, Amerikalı denizcilerin 11 ay tutuklu kalmasına bu şart sebep oldu. Amerika özür dilemiyeceğini önce çok sert, sonra daha yumuşak, nihayet mülayim bir dille belirtti. Yılbaşına yakın da özür diledi! Amerikalı esirler serbest bırakılır bırakılmaz da

Devamı 4 sayfada

Amerikanın yeni Ankara büyükelçisi
KOMER'in
1. Bir CİA ajanı olduğunu
2. Viyetnamda pasifikasyon yönettiğini biliyormusunuz?

SÖZLÜK

1. CİA: Amerika'da devlet içinde devlet olan Merkez İstihbarat Teşkilatı'dır. Yabancı ülkelerdeki bütün casusluk işlerini hemen yalnız kendi yürütür. Türkiyede binlerce resmi ve gayrıresmi memuru vardır. Her yıl köylerimize giden Barış Gönüllüleri de CİA ajanıdırlar.
2. PASİFİKASYON: sindirmek, yıldırmak. Bağımsızlık savaşı veren ülkelerde gerillaların ve sivil halkın gözünü korkutmak için işkenceye maruz tutulmaları.

İSTANBUL PERDE ARKASI

KURTULUŞ Yolu

Belediyede ihaleler Doymayan Keneler...

CAN AÇIKGÖZ

Belediye zengine hizmet ediyor.
Belediye emperyalizme hizmet ediyor.
Belediye Arif'in çifliği değildir.
Bugünkü yazı da:
Belediyede ihaleler
Doymayan keneler.

Kene bir hayvandır. Kan emer. Can emer. Yapıştığını bitirir, tüketir. Tıpkı sülük gibi. Kendi sınıfından, kendisi gibi meslekdaşları da vardır. Anlayacağınız m u z u r yaratıklardır.

İhale işin müteahide yaptırılması demektir.

Müteahit ise, gecekondularda oturan, günde ancak 20 - 25 lira kazanan fakir fukaradır dersek, tabi şaka yapmış oluruz. Müteahit başkası'nın işini üzerine alan ve bundan milyonlar vuran para babalarıdır.

İşte belediyemiz işlerinin büyük bir kısmını bu müteahitlere yaptırır. Aynı devlet gibi. O da müteahitlerle yürütür gemiyi. Hatta ihalelerin nasıl yapılacağı hakkında bir kanun, bir çok ta nizamname vardır. Vardır ama hepsi de kenelerin işine yarayacak açık kapılarla doludur. Bize ne açık kapılardan diyeceğiz ama, demiyeceğiz. Çünkü bu açık kapılar, bir çok fakir fukaranın gecekondusunu kapısız, karnını da aç bırakan açık kapılardır.

Kanuna göre belediye, yaptırılacak işin ilk keşfini kendi mühendislerine yaptırır. Keşif, ne yapılacağı, ne miktar olacağı, hangi malzemelerin kullanılacağı ve kaç liraya çıkacağının tesbiti demektir. Kullanılacak malzemelerin fiyatları ayrı ayrı tesbit edilir ve fiyat listeleri yapılır. Liste yekünü ne tutar ise buna yüzde yirmibeş müteahit karı eklenir ve ihalenin kaça çıkacağı da böylece hesabedilir. Bu listeler Belediye daimi encümeninde tasdik edilir. Artık ihaleyi alacak müteahit bu keşifte ne yazılı ise onları aynen yapmak zorundadır.

Yapmak zorundadır ama bir kaç ay sonra bir de bakarsınız bu ihale için encümene yeni malzemeler için fiyat listeleri gelir ve tasdiki istenir. İşte açık kapılardan bir tanesi sayın kenelerin emrindedir artık. Bu Bayındırlık işleri Nizamnamesinin 29 uncu maddesidir. Bu madde derki: «İşin yapılması sırasında ortaya çıkan, ilk keşifte görülmesine teknik olarak imkân olmayan bir sebepten dolayı malzemede veya diğer bir hususta değişiklik yapılabilir ve bunun fiyatları da müteahitle anlaşarak tesbit edilir.» Bu madenin tatbik edilebilmesi için, ortaya çıkan meselenin, **teknik olarak ilk keşif sırasında görülemiyecek bir husus** olması gerekir. Mesela 800 metre tünel kazılacaktır. Ama 250 metre sonra delinecek toprak sertleşir. Bunun için yeni malzeme kullanmak gerekir. İşte o zaman bu yeni malzemeye ait fiyat listeleri nizamnamenin bu maddesine dayanılarak tasdik edilir.

Ama tatbikat böyle olmaz. İstanbul Belediyesinden bir örnek verelim. Büyükada Yörük Ali plaj inşaatının, ihalesi fakir belediye bütçesinden milyonlar harcanarak bir müteahide yapılmıştı. Tabii ihale ile ilgili fiyat listeleri de o zaman tasdik edilmişti. Ama geçenlerde görüldüki bu işe ait yeni fiyat listeleri tasdik için encümene gelmiş. Hemen soruldu. «Bu fiyatlar neye aittir» dendi. Yani «Nizamnameye göre ilk keşifte görülmesi teknik olarak imkânsız olan bir durum mu çıktı ortaya.» Cevap verildi. «Bu fiyatlar plaja yaptırılacak havalandırma tesisatı ve hela malzemelerine aittir.» Yani havalandırma tesisatı ve helanın lazım olduğu evvelden teknik olarak görülemiyecek ama, inşaatın devamı sırasında ortaya çıkan bir durummuş.

Aslında oyun şuydu:

Bu işlerin ayrı bir ihale konusu olması lazımdır. Ayrı bir ihale olunca da yine eksiltmeye çıkarmak lazımdır. O zaman da ihaleye birkaç müteahit girebilir ve fiyatlar kırılır. Gerçi keneler ihaleden evvel çok kere aralarında anlaşırlar ama bazen de didişirler. Halbuki kitabına uydurulursa, yeni fiyatları müteahitle belediye anlaşarak kardeş kardes tesbit ederler. Kanun ve nizamname bu açık kapıyı bırakmış. Ve halkın parası da bu yollardan çar çur edilip durur.

Kene bir hayvandır. Can emer. Kan emer. Sömürür. Yapıştığını bitirir, tüketir. Tıpkı sülük gibi kendi sınıfından, kendisi gibi meslekdaşları da vardır. Velhasıl muzur yaratıklardır.

Sosyalizm ve Ahlâk

OYA SENCER

Sosyalist ahlâkın ne olduğunu anlatabilmek için önce genel olarak ahlâk olayının ne olduğunu kısaca açıklamak gerekir. Ahlâk toplumdan topluma hatta çağdan çağa değişen bir davranış biçimi ve bu davranışlar karşısında hüküm verme biçimidir. Meselâ, uygar toplumlarda en büyük suçlardan sayılan adam öldürme, birçok Afrika kabilesinde bazı durumlarda toplumun emrettiği birşeydir. Bunun pek çok örnekleri verilebilir. Yine, toplumumuzda ahlâk dışı sayılan bazı münasebet ve davranış biçimlerinin bir Avrupa toplumunda çok normal sayıldığını biliriz. Yalnız, bütün değişikliklere rağmen, hiç değilse uygar toplumlar söz konusu olduğunda, bazı ahlâk kurallarında kesin benzerlikler vardır... Ahlâk konusundaki bir başka gerçek de, aynı toplum içinde bile, toplumdaki sınıflara göre ahlâk anlayışının değiştiğidir. Yakın örnekler alacak olursak, meselâ toplumumuzda, köylerdeki ahlâk anlayışıyla, şehirlerin zengin tabakalarının, burjuvaların ahlâk anlayışının farklı olduğunu görürüz. Demek ki ahlâk olayı aynı zamanda sınıfsal bir olaydır da...

Meseleye bu yönden bakıldığında, yani ahlâk olayı, bir takım değişmediği iddia edilen temellere rağmen, toplumdan topluma, zamandan zamana ve hatta sınıflara göre değişebiler bir olay olarak kabul edildiğinde, sosyalist ahlâkın özü ne olacaktır? Sosyalist ahlâk diğer sınıfların ve diğer düzenlerin ahlâk anlayışından ne yönden ayrılır?

Kapitalist düzenin ahlâk anlayışının nasıl çürümeye doğru gittiğini olaylar göstermektedir. Bu gün dünyada en çok ve en yüz kızartıcı suçların işlendiği toplum Amerikan toplumudur. Yine Avrupa'nın güçlü kapitalist ülkeleri, içinde bulundukları ahlâk buhranından, suçluluğun arttığından ahlâka aykırı davranışların çoğaldığından şikâyet etmektedirler. Bütün bu toplumlarda büyük bir ahlâk bunalımı gözlenmektedir. Bu, artık değişmekte olan bir dünyada, kapitalizmin çökmeye başlamasıyla birlikte, onun ahlâk anlayışının da çökmekte olduğunun bir belirtisidir. Kapitalist toplumlara egemen olan ahlâk anlayışı burjuva ahlâk anlayışıdır. Oysa artık bu sınıf toplumda devrimci sınıf olma niteliğini çoktan kaybetmiştir. Bu bakımdan getirdiği ahlâk da çöküntüye doğru gitmektedir. Ahlâk adeta bir alışveriş ahlâkı, ya da alışveriş serbestisi halini almıştır. İnsan unutulmuş, bir eşya olarak görülmeğe başlanmıştır. Öte yandan toplumun diğer kesimini meydana getiren fakir halk yığınları, işçiler, emekçiler de içinde bulundukları sefaletin ve fakirliğin yarattığı şartlar içinde ve kapitalist düzenin etkisi altında, gerçek anlamda bir ahlâklılığın dışında kalmışlardır.

Bu tablo karşısında sosyalist ahlâkın durumu nedir?

Sosyalist ahlâk, sınıf çatışmalarının sona erdiği bir düzenin ahlâkı olarak, sınıfların sınırları içinde hapsolmuş bir ahlâk değil, toplumun tümünü kaplayan bir ahlâktır. Daha kısa söyleyecek olursak, sosyalist ahlâk insanı amaç bilen ve insanı insan kılmak isteyen bir ahlâk anlayışı getirir.

İnsan artık bir eşya değildir ve sosyalist ahlâkın özü «insana, insan emeğine» saygıdır. İnsana saygı anlayışı beraberinde sosyalist ahlâkın temel taşlarını getirir. Bu temel taşların ilki, insanın sömürülmemesidir. Amaç olan insan, sanki bir araçmış gibi sömürülürse ahlâkın özü zedelenmiş olur. En büyük ahlâksızlıklardan biri insanı, ne biçimde olursa olsun sömürmektir. Sosyalist ahlâk'ın temel ilkelerinden biri de, insanın kendisini, içinde yaşadığı toplumdan, çağdan ve olaylardan sorumlu hissetmesidir. Yani insanın kendine dönük, kendinden başka birşey düşünmeyen, bencil bir yaratık olmaktan çıkarak, başka insanlara dönmesidir.

Sosyalist ahlâk bir korku ahlâkı değildir. İnsanın zaten özünde bulunan duyguların ve insanî özün gerçekleşmesidir. Ceza korkusu, Tanrı korkusu dışında bir insan sevgisi ahlâkıdır sosyalist ahlâk. İnsan amaç olarak alınınca artık insana saygısızlık, insana zarar verme, insanı sömürme, insanı yıpratma söz konusu olamaz.

Devamı 4. de

YENİ İŞ KANUNUNDA İŞ GÜVENLİĞİ

ADNAN ERMİŞ

İşçilerin, en belli başlı dertlerinden biri çalışma hakkının garanti altına alınmasıdır.

İşverenlerin sınırsız bir şekilde işçileri işten atma serbestisinin bugüne kadar çok can yaktığı ortada iken, yeni iş kanununda bu hususta herhangi bir tedbir veya işçilere biraz olsun güven verecek maddeler yoktur.

İşçinin işe girmesinden itibaren işverenler, astığı astık kestiği kestik bir serbestlikle hareket edebilmektedir. Ücret tesbitinde olsun, işyerinde işçinin uyması gereken şartlarda olsun işçinin en ufak bir müdahelesi söz konusu değildir.

Bu da yetmiyormuş gibi işverenler ilerde patlak verecek anlaşmazlıklarda kanunlar önünde suçlu çıkmamak için işçiye boş kâğıtlara imza attırmakta, işçiyi işverenin istediği sendikaya girmezorunda bırakmaktadırlar.

İşe giren işçinin verilen işi başarması ve kendisinin deneme süresi içinde çeşitli imtihanlardan geçmesi gerekmektedir.

Bundan sonra işçinin çilesi bitmemektedir. Neden? Çünkü, başlangıçta olduğu gibi işverenler her an, hiç sebep göstermeden işçiyi işten çıkarmaktadır.

Kanunun 13. üncü maddesi bu hususta yalnızca işçiye çalışma sürelerine göre 2 haftalık, dört haftalık, sekiz haftalık ihbar tazminatını şart koşmuştur. Bu da işveren için hiç bir şekilde frenleyici bir unsur olmamaktadır.

TOPLUCA İŞTEN ÇIKARMA

Md: 24 - İşverenler işlerin daraltmak veya işçilerini azaltmak istediğinde 10 kişiden az olmamak üzere TOPLUCA İŞÇİ ÇIKARMA YETKİSİNE SAHİPTIR. Yapacağı tek şey, Bölge Çalışma Müdürlüğüne bir ay önceden haber vermektir. Yanlış anlaşılmasın sadece haber vermekten ibarettir, yani Bölge Çalışma Müdürlüğünün bu işi durdurmaya, önlemeye yetkisi yoktur. 500 kişilik bir iş yerinde işveren 20 - 50 - 300 ikşiyi rahatlıkla işten çıkartabilme serbesliğindedir.

VELHASIL: Tazminatlı çıkışlar işçilerin iş güvenliği olarak yutturulmak istenmektedir. İşçilerin yeni işyerlerinde işbulabilmesi aylar sürdüğü gibi gün geçtikçe işçilerin yeni iş bulmaları imkânsız hale gelmektedir.

İşçi temsilcilerine tanınan iş teminatı da bugüne kadar yapılan uygulamalardan sonra havada kalan bir teminat olmaktan öteye gidememiştir.

Binlerce işçi temsilcisini işten çıkaran işverenler hiçbir zaman sebep olarak sendikal faaliyetleri göstermemişlerdir. Çünkü 274 sayılı kanunun 19 uncu mad. işçi temsilcileri sendikal faaliyetlerden dolayı atılamaz hükmünü taşımaktadır. Tabii iş mahkemelere düşmekte, işçi temsilcileri adliye koridorlarında ömür tüketmek mecburiyetinde kalmaktadır.

Halbuki kanunun bu maddesine işçi temsilcisini çıkartmak isteyen işveren çıkış vermeden önce mahkemeye müracaat etmeli diye ilâve edilmeli. Komisyon incelemesinde işçi temsilcisinin çıkartılış sebeplerini doğru bulduğu takdirde işçi temsilcisine çıkış verilebilir hükmü konulsa hiç olmazsa işçi temsilcisinin iş garantisinden bahsetmek mümkün hale gelir.

SONUÇ:

Görülüyor ki işçiler tazminatlı tazminatsız hesapsız, kitapsız bir hengame içinde işverenler tarafından işten atılmaktadırlar. Tek kelimeyle Bu düzende işçilerin iş garanti yoktur. 10.000 — 40.000 işçinin çalışacağı fabrikalar yerine 100 — 400 işçi çalıştırabilen MONTAJ FABRİKALARI kurulduğu müdetçe işçilerin sürekli bir açlışma garantisinden bahis açılamaz.

TEKLİF: 1) İşçilerin gerek ekonomik ve gerekse siyasi teşkilatları olan Parti ve endikalar seminerler yapmalı, MONTAJ ve Ağır Sanayi üzerine çeşitli yayınlar basmalıdırlar.

2) Mecliste müzakeresi yapılan 274 ve 275 sayılı kanunlar için işçi teşikatları teklif tasarılarını işçilerin dilek ve tekliflerini dikkate alarak hazırlamalılar, işçilerin onayından geçirmeliler ve Meclise sunmalıdırlar.

Soyguncular

1. den devam

sinde, 222 ilçenin 6872 köyünde yaşıyan 432 bin ailenin yani, yaklaşık olarak 2.5 milyon insanın kaderi tütüne bağlıdır. Buna karşılık sadece 91 firmanın çıkarına işleyen, bir asır önceki acaip usulleri kanunileştiren 1938 tarihli, 3437 sayılı (Tütün ve Tütün İnhisarı Kanunu) uygulanır. Tütün üretim ilişkileri, tütün üretimi, alım ve satımı bu kanuna göre yapılır. %90 üreticinin kendi toprağı yoktur. Bankalar kilo başına bir lira gibi gülünç bir kredi açmışlardır. Oysa 91 firma en az 600 milyon liralık kredi kullanır. Türlü piyasa oyunları ile tütün, üreticinin elinden tüccara ortalama sekiz liradan geçer. Tüccarın kilo başına yaptığı masraf, vergiden düşürülmek için şişirilmiş şekliyle dahi iki liradır. Tüccarlara maliyeti on lirayı geçmiyen tütün dış firmalara 140 sent yani 14 liradan satılır.

Şimdi düşünelim bakalım, 150 milyon kilo tütün yetiştirip kilosunu 8 liradan satan 2.5 milyon insanın herbirine kaç para; bu 150 milyon kilo tütünü 10 liraya mal edip 14 liraya satan 91 firmanın herbirine kaç para düşmektedir?

150 milyonu 8 le çarpın, çıkan rakkamı 2.5 milyona bölün; göreceksiniz ki insan başına 480 lira düşer; ailenin eline ne geçtiğini öğrenmek istiyorsanız ailedeki fertlerin sayısı ile bu parayı çarpar, istediğiniz sonucu alırsınız. Hele biraz daha ince düşünür de 480 i yılın 365 gününe bölerseniz facia çırılçıplak ortaya çıkar: günde 110 kuruş. Anadolun'un insanı işte bunun için yorganını sırtlayıp büyük şehirlere, oradan da, bilmediği ülkelere göç etmektedir.

Gelelim 91 firmaya, bunların on'a alıp ondörde sattığını hesaplamıştık. Beher kiloda dörder lira kazanmaktadırlar. Tütünün yarısını tekel aldı deyip, devlet işi olduğu için pisliğini karıştırıp kokutmıyalım. Onun için de söylenecek söz çok ama ayrı bir konu. Diğer yarının hesabını yapalım: Yetmişbeş milyonu dört ile çarpın, çıkan rakamı 90 a bölün (çünkü tekel de bir firmadır.) Göreceksiniz ki firmaların her birine 3 milyon 300 biner lira düşer. İşte bunun için tüccarlarımız milyonları ceplerine doldurup uçağa atladıkları gibi soluğu Kapri'de Miami'de almaktadırlar.

Sonunda her ikisi de yer değiştirir, ama biri ekmek parası kazanmak diğeri ise dışarda yemek için... Ve bazan ikinciler devlete baş vurup aman tütünümüzü alın, elimizde kaldı iflâs edeceğiz Türkiye batacak, derler. Ağlaşırlar. Bakmayın göz yaşlarına siz; bunlar yılanımsı göz yaşlarıdır. Daha çok kazanmak daha çok yemek için. Ve de soymak, habire soymak için.

Asıl eşkiyaların kimler olduğu görülüyor, değil mi? Anadolu'nun derinliklerinden şehirlere, şehirlerden dış ülkelere, taaa Avustralya'lara kadar dünyanın öbür ucuna yalınayak başıkabak sel gibi akan insanların neden göç ettikleri, hangi soygundan kaçtıkları belli, değil mi? Bu, Türkiyemizde işleyen soygun mekanizmasının sadece bir parçası.

Anadolu aç, Anadolu sefil, Anadolu perişan diyorlar ve şaşıyorlar. Anadolu'muzun bu haline değil; asıl nasıl olup ta hala yok olmadığına şaşmak lâzım. Tütünde yapılan bu soygun diğerlerinde, fındıkta, buğdayda, pamukta, çayda, fıstıkta ve hayvancılıkta da yapılmaktadır; belki usul biraz değişiktir. Kazançlar Türkiyemize de kalsa, fabrikalar, yollar, su yolları barajlar yapılsa, hadi neyse. Hakim sınıfların mezhebidir; Türkiye'yi kapitalist yolla kalkındırmak istiyorlar diyeceğiz ama kaazınç dış ortaklarla bölüşülmekte yabancı sermayelerin kâr trasferi yoluyla Amerika, İngiltere, Almanya, Fransaya yani kapıdan kovup bacadan içeri aldığımız emperyalizmin beslenmesine gitmektedir. Oradan da üzüm cibresi gibi sözüm ona yardım diye tekrar geri geliyormuş (?) Hangi yardım, hangi dostluk? İnsanın şimdi «bağıracağım haa», diyesi geliyor.

Ama üreticilerin sonuna dek soyulması mümkün değildir. Onların uyudukları sananlar yakında kendileri nazik yerlerine çuvaldız batırılmışçasına fırlıya-

SOSYALİZM

3. den devam

Ama akla hemen bir soru gelebilir. Bugün, sosyalistim diyen herkes bu ahlâka sahip mi? Bu soru üzerinde dikkatle düşünmek gerekir. Sosyalizm bölük pörçük bir masal değil bir düzendir, bir dünya görüşüdür. Kapitalist bir düzenin ağırlığı altında kişiler ne kadar sosyalist dünya görüşünden yana olurlarsa olsunlar mutlaka onları etkileyecektir. Bu bakımdan, toplum bütünüyle değişmedikçe, sosyalist ahlâkın tam anlamıyla gerçekleşebileceği söylenemez. Sosyalistler de zaman zaman bu genel çerçevenin dışına çıkamıyarak davranışlarında ve eylemlerinde sosyalist ahlâk çizgisinin dışına düşebilirler. Farklı bir sosyal temele dayanan bir toplumda, farklı bir ahlâk anlayışının temsilciliğini yapmak zordur. Böyle bir yol tuzaklarla doludur. Bu yüzden de, «bak bu kişi sosyalist ama her zaman sosyalist ahlâka uygun davranmıyor» sözü sık sık işitilir. Oysa kişiler, içinde yaşadıkları ortamın izlerini taşırlar ve sosyalist bir düzen gerçekleşmedikçe, insanları saptıran çelişkiler ortadan kalkmadıkça, sosyalist kişiler bile hatalardan kurtulamıyacaklardır. Bunun çok iyi bilinmesi gerekir. Ama öte yandan bunu bir özür olarak benimseyip, sosyalist ahlâka aykırı davranışlarda bulunmak da affedilemez. İnsana saygı, insanın sömürülmesine karşı koyma, her sosyalistin gücünün en sonuna kadar yapması gereken ahlâkî ödevlerdir.

Sonuç olarak, sosyalist ahlâk, ahlâkın gerçek özünü, yani insanî özünü bulmasıdır denilebilir.

Kazan kaynıyor

1. den devam

tir. Çünkü işlerin böyle yürümesinden çıkarı olanlar vardır ve bugün bunlar iktidardadır. Çıkarılacak baskı kanunları hep bu çıkmazın sonuçlarıdır.

Olayların art niyetli, faşizm özlemi içinde olan kişi veya guruplar tarafından yaratılması veya kendiliğinden oluşması artık önemli değildir. Gerçekte ekonomik krizin neticesi olan bu olaylar geniş kitleleri etkilemiş ve onları düşünmeye sevketmiştir. Yapılacak iş tektir: Bütün meselelerin çözülmesinin devlet idaresinde söz sahibi olmaya bağlı olduğu kitlelere anlatılmalıdır. Çözüm yolu iktidar mücadelesidir. Bu gerçekleri görebilmiş öncülerin görevi ise gelişen hareketleri bu yönde toplamak ve bu hedefe yöneltmektir.

Pueblo olayı

2. den devam

«sözümü geri aldım, yeşil tuttum» kabilinden beyanlarda bulundu anlı şanlı Amerikan hükümeti!

Şu anda Amerikalı denizciler ülkelerinde günde 8 saat süren soruşturmalara tabi tutuluyorlar. Basından kaçırılıyorlar, ailelerine anlatacakları şeylerde dikkatli olmaları tenbihleniyor. Soruşturmalar bitince askeri mahkemeye sevkedilecekler. Ve mahkeme, Pueblonun kaptanının, kuzey Korelilere silâhla karşı koymadan teslim olduğu için, suçlu olup olmadığına karar verecek. Mürettebat ise suçluluk belgesi imzalamaktan yargılanacak.

Esirlerin nasıl muamele gördüklerine dair beyanları birbirini tutmuyor. Pueblonun ikinci kaptanının dediğine göre, esaretleri süresince Amerikalı esirler Korelilerden daha iyi yaşama şartlarına sahipmişler.

---

caklar, renkli rüyaların süslediği uykularından uyanacaklardır. Alametler belirmektedir. Bu gün iş aramak için kafile kafile yollara düşenler, yarın durumu öğrenince Anayasadaki haklarını gaspedenlerin üzerine ordu ordu yürüyeceklerdir. Yakında üreticilerin haklarını elde etmek için toplantılar, nümayişler, yürüyüşler tertiplediklerini göreceğiz. Ankara ve Vayasa'mızın girişindeki direnme hakkından yasa'mızın girişindeki direnme hakından geçmektedir. Gün olaaaa, hayır ola.

Genel grev

2.den devam

Genel grevin manası budur. Bunun dışındaki bir genel grev tatbikatı ancak gazetelere büyük başlıklar, işçiler için acıklı bir oyun olur.

Meclise verilen kanun teklifinde ileri sürülen hususlar mutlaka işçiler lehine düzeltilmelidir. Can alıcı noktalarını teşkil eden iki husus vardır ki bunlar mutlaka değiştirilmelidir. Birinci husus Genel grevin 4 gün süreceği, ikinci husus ise genel greve en büyük işçi teşkilatı karar verirse gidileceğidir.

Genel Grevin süresinin tayin etme zihniyeti GREV HAKKI İLE BİRLİKTE LOKAVT, ÇALIŞMA HÜRRİYETİNİN YANISIRA İŞTEN ATILMA HÜRRİYETİNİ GETİREN ZİHNİYETTİR. Genel grev zincire vurulamaz. Süresi sınırlanamaz.

Genel Grevin süresi, İŞÇİLERİN GENEL GREVE GİDİŞ SEBEPLERİNİN ORTADAN KALKMASINA, TALEPLERİNİN GERÇEKLEŞMESİNE BAĞLIDIR.

Özel teşebbüscüler ve onların iktidaranın dört günlük direnmeye tahammülleri vardır. İşçiler dört gün direnip, beşinci gün makinaları başına dönerlerse, bu iş bal gibi 4 perdelik oyun olur.

İkinci husus ise, genel greve en büyük işçi teşkilatının karar almasına aittir. Teklifi yapan miletvekilleri de dahil herkes bilmektedir ki, bu lafın altında gevelenip duran TÜRK - İŞTİR. Bir örgütün büyüklüğü ve küçüklüğü meselesinde elbetteki dayandığı kitle sayısının, önemi vardır. Bunu bildiği için Türk - İş kodamanları sık, sık ve rahatlıkla AMERİKAN SARISI DİŞLERİNİ GÖSTEREREK benim 700.000 bin üyem var demektedirler.

Halbuki 700.000 üye hikâyesi altından çok sular aktı geçti. Halen 700.000 üyesi olduğunu hiç sanmıyoruz. Bir an için bunun doğru olduğunu kabul etsek dahi, Türkiye de bugün 2,5 milyona yaklaşan işçi vardır. Bu durumda Türk - İşin bütün işçiler adına karar vermesi düşünülemez.

Türk - işe dahil olmayan 800.000 işçi genel greve gitmek isterse, Türk - İş de buna yanaşmazsa ne olacaktır?

SONUÇ: GENEL GREVE EVET. Fakat genel grevin sadece provası mahiyetinde tatbik edilmesini doğuracak aykırı hükümlere HAYIR.

TEKLİF 1 — İşçiler teşkilatlarını genel grev hakkında seminerler, konferanslar verdirmeye zorlamalıdırlar. Her teşkilat üyeleriyle açık oturumlar yapmalıdır. Meclisteki müzakerelere baskı olacak şekilde imza kampanyaları açılmalıdır. Yürüyüşler yapılmalıdır. İşçiler kanun teklifinde ileri sürülen 4 günlük süre ile tahdit edilme maddesini iptal ettirmeye çalışmalıdırlar. Genel Grev sınırlanamaz, zincire vurulamaz.

Teklif 2 — Genel Grev kararını yalnızca Türk - İş değil mevcut Konfederasyonların müşterek kararı olarak alınmalıdır.

Anlaşmaya varılamadığında her Konfederasyon teşkilatları vasıtasiyle bütün işçileri oyuna müracaat ederek işçilerin çoğunluğunun isteğine uymalıdırlar.

SADE SUYA ÇORBA BİR HAYATIN ÇİLESİNİ ÇEKEN İÜÇİLER, DEVEYİ HAMUDUYLA GÖTÜRENLERİN DÖŞEĞİ RAYLARIN LOKOMOTİFİ OLMAMALIDIRLAR.

İşçiler kendi meseleleriyle ilgili konularda en uyanık bir sınıf olduklarını isbat etmek, işçi çıkarları aleyhine her davranışı her olayı protesto etmek dinamikliğinde olmalıdırlar.

İşçiler Yeni bir düzenin öncüleri ve kurucuları olmanın GURURUNU TAŞIMALIDIRLAR.

KURTULUŞ YOLU ⁂ Halk Gazetesi ⁂ Sahibi : Minu İnkaya ⁂ Sorumlu Müdür : Mehmet Adnan Ermiş ⁂ 15 günde bir çıkar ⁂ Fiatı 15 kr. ⁂ İdare Merkezi : Horhor Cad. Molla Hüsrev Sok. No. 9/6 Aksaray ⁂ Baskı : Hermon Matbaası ⁂ Dizgi Yönet Matbaası ⁂ İlân pazarlıkla, Basıldığı tarih: 17-1-69

Uzay fetih edilirken...

(1. sayfadan devam)

ni bir yıla girdik.

Bir yanda insanlık adına dünyayı aç ve sefil bırakırken öte yanda yine insanlık adına fezayı fethetme yarışına başlanıyor. Elbette büyük başarıdır ve ilim insanların ortak malıdır ama, asıl emekçi halk kütlelerinin insanca yaşadığı bir dünyada, açlıktan ölenlerin kalmadığı bir dünyada; herkesin alnının terine göre rahat ettiği bir dünyada, emperyalist devletlerin kan ve ateş yağmuru altında sırf kendi rahatlarını, kârlarını sürdürebilmek için milyonlarca insanı öldürmedikleri bir dünyada; bu başarılar yerine oturabilir ve yürekten alkışlanacak başarılar olabilir. Ve işte o zaman ancak, ilim gerçekten bütün insanların ortak malı başarılar herkesin başarısı olur.

Düşünce ve Yönetim

2 sayfa dan devam

Bu durum ülkemiz için de aynıdır. Bunun bilincine varan kişileri sayısı, ülkemizde de az değildir. Örneğin: Önceleri bu işlerle hiç ilgilenmiyen, bunun dışında kalan ve bu işi kavrayamamış olan gençlerimiz bugün bu işi anlamışlardır. Çünkü onlar o eski ve durgun düşünce biçiminden diyalektik düşünce biçimine geçmişlerdir. Üniversitelerimizdeki, bu dalgalanmaların, bu ardı arkası kesilmiyen hareketlerin özünde bu anlayış ve bu yeni düşünce yatmaktadır. Bu düşünceye ulaşmış olanlar, yokluğun, sefaletin bir ülkeden nasıl kaldırılacağını bilimsel olarak kavrarlar. Artık bu kişilere karayı ak olaıak göstermek mümkün değildir. Onlar buna ters düşen hareketlere karşı çıkarlar.

Öğretmenlerimiz de aynı durumdadır. Onlar da bu düşünce biçimine ulaşmışlardır. Uygulamakta bulundukları eğitimin bu işlerdeki yerini ve görevini iyi kavramışlardır. Nasıl bir eğitime gidilmesi gerektiğini de bilmektedirler. İşte «öğretmen kıyımı» da buradan gelmektedir. Öğretmenlerin kışta kıyamette oradan oraya sürülmesi ,açığa alınması, yer yer dövdürülmesi, hatta bir vali tarafından, hem de makam odasında dövülmesi bu yüzdendir.

Bu konuda gençlik ve öğretmen yalnız değildir. Nice yazarımız, sanatçımız da aynı düşünce ve görüşe çoktan gelmişlerdir. Diyebiliriz ki bu işin öncüleri onlar olmuşlardır. Diğer aydınlarımız da aynı yoldadır.

Bu yeni düşünce ve anlayışın yayılmasına yasalarımız engel değildir. Ama, yönetimi elinsen kaçırmaktan korkan sermaye sınıfı yasa dışı bir takım tutumlarla bu düşüncenin halk katlarına gitmesini önlemeye çalışmaktadır. Buna rağmen yeni düşünce hızla yayılmakta, emekçilerce benimsenmektedir. Kısa zaman sonra da bu yeni düşüncenin gerçek sahibi ve savunucusu onlar olacaklardır. Nitekim olmaktadırlar da.

Geçen bulmaca

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	N	E	M	■	P	T	T	L	İ
2	İ	L	E	D	A	R	İ	■	L
3	T	O	N	O	R	I	T	S	A
4	T	■	■	Ğ	A	T	O	■	N
5	E	M	İ	R	■	■	■	T	■
6	R	A	■	U	Z	■	T	E	■
7	S	O	S	Y	A	L	İ	Z	M
8	A	■	K	O	M	■	L	E	M
9	N	A	İ	L	■	E	T	K	İ